

[Aksel Møller.]

forekommer mig, at den højtærede Finansministers Eftermæle — som dog maa være noget, der interesserer en Minister — kan blive i nogen Grad forringet, naar Ministerens Eftermand i Stolen begynder at bebrejde ham, at han har efterladt hele dette Problem til den Tid, hvor han skal bære Byrderne. Der maa dog i denne Sag, uden at det har noget som helst med den traditionelle Strid om Planøkonomi at gøre i og for sig, være en Fordel forbundet dermed for hele det økonomiske Liv i vort Samfund, hvis man gennemfører en bestemt Fremgangsmaade, hvorved Statsmagten klart gaar ind for — hvad den jo allerede har paataget sig — Aar efter Aar over sine Driftsindtægter at afskrive og forrente den paagældende Gæld. Derved kommer Landets Økonomi i Ro, i alt Fald bliver Roen ikke forstyrret af denne Reguleringskonto, af denne Gælds Tilstedeværelse i Nationalbanken. Det er det, jeg gerne har villet slaa til Lyd for.

Jeg kan forstaa, at den højtærede Finansminister egentlig ikke har tænkt sig at bruge § 2 i Lovforslaget saa forfærdelig meget, for naar de 10- og 5-aarige ikke synes at lade sig anvende, saadan som jeg har forstaaet det af Svaret, den højtærede Minister gav det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, og naar vi allerede skal tilbagebetale denne halve Milliard i indeværende Aar, i 1947, saa bliver der vel ikke saa forfærdelig mange Penge paa den Maade at overføre til Afskrivning, ogsaa er det altsaa tvivlsomt, om Bestemmelsen er stort andet end en Skueret; men jeg for mit Vedkommende havde gerne villet — og vil gerne i Udvalget — drøfte denne Sag yderligere.

Ganske vist har Ministeren nu givet nogle Oplysninger om sit Syn paa Renten, og jeg er ganske enig med den højtærede Minister i, at det maaske ikke saa meget er Spørgsmaalet om en lav Rente eller en høj Rente, der er afgørende, som Spørgsmaalet om en rolig og stabil Udvikling paa Pengemarkedet og af Rentefoden, det drejer sig om, altsaa at undgaa Svingninger, men jeg er lidt ængstelig for, at der i denne Ministerens Udtalelse ligger Ønsket om at være lidt mere moderat med Hensyn til Pengeopsugningen i det kommende Aar. Jeg faar maaske ikke anden Lejlighed til at drøfte det med den højtærede Finansminister, derfor nævner jeg det her. Om nogle faa Maaneder begynder Obligationerne at vandre fra Eengangsskatteyderne over til Finansministeren og derefter videre til Nationalbanken. Det

er en Forudsætning, at disse Obligationer skal sælges i Pengeopsugningsformaalets Tjeneste, i Pengesanerings Tjeneste. Jeg forstaaer, at de skal ikke kastes ud paa Markedet en Formiddag og knuse det fuldstændigt; det skal selvfølgelig ske rimeligt og fornuftigt og over et Tidsrum, som tillader Markedet at opsuge dem uden alt for store Udsving, men Meningen med disse Obligationers Overdragelse til Nationalbanken var jo, da Eengangsskatteoven blev gennemført, at man ved Hjælp af dem vilde suge Pengene op fra Markedet, og det haaber jeg stadig væk er den højtærede Ministers Opfattelse af, hvad der skal ske med disse Obligationer. Derved kommer den moderate Stigning i Renten, som jeg er glad ved at Ministeren bebudede, og som jeg ogsaa tror er nødvendig.

Jeg kan ikke anerkende, at det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen har Ret. Det ærede Medlem synes at opfatte det økonomiske System som bestaaende af Ting, der er fuldstændigt uafhængige af hinanden, saaledes at man f. Eks. paa den ene Side kan suge Penge op og paa den anden Side holde Renten nede. Det kan dog vist ikke være rimeligt. Det, man gør ved Opsugningspolitikken, er, at man gør Pengene Penge værd, det vil sige at man skaffer Prisen paa Pengene en Stigning, og det er ud fra mange Synspunkter, ogsaa ud fra Synspunkter, som maa interessere det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen i allerhøjeste Grad, ønskeligt, at den lave Pris paa Pengene, i alt Fald den faldende Tendens i Prisen paa Penge, bringes til Ophør og afløses af Muligheden for en jævnt stigende Tendens.

Aksel Larsen: Jeg er altid taknemmelig for Oplysninger, og jeg er saaledes ogsaa meget taknemmelig for, at det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard har oplyst mig om en Fejltagelse, jeg har gjort mig skyldig i. Paa den anden Side maa jeg sige, at min Fejltagelse var undskyldelig. Jeg har forvekslet det paagældende Beløb med de Beløb af de indirekte Skatter, som i Henhold til tidligere særlig Lovbestemmelse, hvortil der ogsaa er henvist i Bemærkningerne til Lovforslaget og i den højtærede Ministers Fremsettelsestale, skal indgaa automatisk som Afbetaling paa Statens Reguleringskonto, saa de Bemærkninger, jeg har gjort om det formaalstjenlige eller ikke formaalstjenlige, det moralske eller ikke moralske heri, staar fuldstændigt ved Magt.

Paa den anden Side kan jeg gøre Gen-